

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613213237
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613213237.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom v Bratislave, Panenská 7, IČO: 35 787 783, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o. so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: S. P., L.. XX. XX. XXXX, J. E. B. Y., Y. XXX/XX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 242,82 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 128,04 eur a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 16. 01. 2013 do zaplatenia, a to mesačnými splátkami vo výške 10 eur, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca vopred, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 19. 12. 2013, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovanej splnenia povinnosti zaplatiť sumu 242,82 eur, úrok z úverovej istiny vo výške 23,40 % ročne zo sumy 179,18 eur od 16. 01. 2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 189,12 eur od 16. 01. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 15. 11. 2011 uzavrel žalobca so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej obsahom bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej viazaný spotrebiteľský úver vo výške 279,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu a záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 10 mesačných splátok vo výške 32,01 eur so splatnosťou prvej splátky 15. 12. 2011. Žalovaná svoj záväzok splácať úver riadne a včas neplnila. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradila žalovaná časť dlžnej sumy, a to 192,06 eur. Dňa 15. 01. 2013 nastala zročnosť poslednej dohodnutej splátky, čím sa fakticky stal splatný celý dlh žalovanej, keďže ostatné splátky boli zročné skôr. Žalobca je oprávnený v prípade porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas požadovať od klienta požadovať zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podľa bodu 4.4 časti 3 úverovej zmluvy, nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t. j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu. Žalovaná má voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 242,82 eur (179,18 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 5,82 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 4,12 eur z titulu dlžného poistného úveru, 53,70 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky).

V doplnení žaloby zo dňa 14. 02. 2014 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že zmluvnými stranami dohodnutá úroková sadzba predstavovala 23,40 % ročne s poukazom na bod 1.1. časti 1 úverovej zmluvy. Časť dlžnej sumy uhradená žalovanou vo výške 192,06 je zrejmá z potvrdenia o prijatých platbách. Uhradená suma bola použitá na splatenie mesačných splátok úveru vo výške 130,98 eur a na splatenie vyúčtovaných a zaplatených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 61,08 eur, čo je zrejmé z výpisu z úverového účtu žalovanej. Uhradená suma 130,98 eur bola použitá na splatenie troch mesačných splátok vo výške 32,01 eur (splatené do 15. 01., 15. 02. a 15. 06. 2012) a k čiastočnému uhradeniu mesačných splátok splatných do 15. 03. 2012 vo výške 6,31 eur, splátky splatnej do 15. 04. 2012 vo výške 0,21 eur a splátky splatnej do 15. 07. 2012 vo výške 28,43 eur. Žalobca si uplatňuje náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 53,70 eur, ktoré účtoval žalovanej dňa 03. 09. 2012 vo výške 6,90 eur, dňa 14. 09. 2012 vo výške 11,90 eur a dňa 01. 10. 2012 vo výške 34,90 eur. Náklady si uplatňuje ako poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, náklady spojené so zasielaním SMS správ. Náklady žalobca vynaložil na to, aby žalovanú upozornil na omeškania so splácaním pred podaním samotnej žaloby. Žalovaná mala uhradiť žalobcovi 10 pravidelných mesačných splátok vo výške 32,01 eur, t. j. 320,10 eur. Žalovaná uhradila titulom mesačných splátok úveru sumu vo výške 130,98 eur, z tohto dôvodu má neuhradené záväzky po lehote splatnosti titulom dlžných mesačných splátok 189,12 eur. V čase splatnosti poslednej mesačnej splátky mala žalovaná voči žalobcovi neuhradený záväzok vo výške 3,58 eur v mesačnej splátke splatnej do 15. 06. 2012 a 5 mesačných splátok splatných do 15. 07. 2012 až 15. 01. 2013. Zo sumy 189,12 eur pripadala suma vo výške 179,18 eur na uhradenie istiny, suma vo výške 5,82 eur na uhradenie úroku a suma vo výške 4,12 eur na uhradenie poistného. Celková žalovaná suma 242,82 eur pozostáva z úverovej istiny zahrnutej v dlžných mesačných splátkach vo výške 179,18 eur, dlžného úroku z úveru zahrnutého v dlžných mesačných splátkach vo výške 5,82 eur, dlžného poistného vo výške 4,12 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 53,70 eur.

Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, listinami, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere, predžalobnou upomienkou, výpisom z obchodného registra, potvrdením o odfinancovaní, potvrdením o prijatí splátok, vyčíslením nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že so žalobcom uzavrela zmluvu. Kúpovala notebook, ktorý prevzala. Splátky platila, kým jej nezablokovali účet. Nemala z čoho platiť. Mala ťažký úraz, zlomeninu chrbtice. Súhlasila s tvrdením žalobcu, že doposiaľ uhradila sumu 192,06 eur. Po podaní žaloby neuhradila žiadnu časť dlžnej sumy. Výška žalovanej sumy sa jej javí byť ako neprímerane vysoká. V prípade, ak jej súd uloží povinnosť zaplatiť dlžnú sumu, navrhla na splnenie dlhu splátky vo výške 10 eur mesačne, splatené do 25. dňa v kalendárnom mesiaci. Je zamestnaná, jej čistý mesačný príjem predstavuje 490,- eur, z ktorého jej zrážajú v exekúcii sumu 237,- eur titulom pôžičky od fyzickej osoby. Z tejto sumy jej zostávajú peňažné prostriedky na úhradu nákladov za plyn, elektrinu a vodu v celkovej sume 75,- eur. Cesta do zamestnania predstavuje výdavky 50,- eur mesačne. Do práce cestuje autobusom.

Dňa 15. 11. 2011 uzavreli účastníci konania zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 279,- eur vo forme splátkového predaja a žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť žalobcovi v mesačných splátkach vo výške 32,01 eur, v počte splátok 10, splatnosť mesačnej splátky k 15. dňu v mesiaci. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 23,40 % ročne. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 15. 12. 2011. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 15. 09. 2012. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) predstavovala 26,09 %, priemerná hodnota RPMN 42,36 %. Celková čiastka k zaplateniu predstavovala 309,80 eur. Žalovaná vyjadrila súhlas s poistením v rozsahu základného súboru poistenia pre prípad pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity alebo smrti. Poplatok za poistenie 3,33 % je vyjadrený percentom z mesačnej splátky úveru a je zahrnutý do výšky mesačnej splátky.

Listinou zo dňa 08. 03. 2013 žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 242,82 eur a oznámil jej, že splatnosť dlhu nastala dňa 15. 01. 2013.

Z listiny zo dňa 12. 02. 2014 bolo zistené, že žalobca potvrdil odfinancovanie peňažných prostriedkov registrovaných na žalovanú (úverový prípad č. 42701672260001) dňa 01. 12. 2011 v sume 279,- eur.

Z potvrdenia zo dňa 12. 02. 2014 bolo zistené prijatie splátok v celkovej sume 192,06 eur.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. S prihliadnutím na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy súd vo veci rozhodol, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vyhlásiť rozhodnutie vo veci, pričom nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania. Žalujúca strana nepožiadala o odročenie pojednávania a súhlasila s tým, aby súd konal v jej neprítomnosti.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka

Zväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 30. 11. 2011):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013):

Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie žalovanej istiny 128,04 eur, keď vykonaným dokazovaním mal preukázanú dôvodnosť v uvedenej časti. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Listinnými dôkazmi mal súd preukázané (čo medzi účastníkmi nebolo sporné), že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu zmluvy o úvere, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky vo výške 279,- eur, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške 32,01 eur, v počte splátok 10, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 15. 12. 2011 a konečná splatnosť na 15. 09. 2012. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že suma 279,- eur bola odfinancovaná dňa 01. 12. 2011, preto konečná splatnosť úveru nastala dňa 15. 01. 2013. Žalovaná nerozporovala tvrdenia žalobcu, že poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátila. Rovnako nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že v prejednávanej veci nedošlo k predčasnému zosplateniu úveru. Z tvrdení žalobcu (na č. I. 25 spisu) vyplynulo, že žalovaná uhradila celkovú sumu 192,06 eur, z ktorej čiastka 130,98 eur bola použitá na zaplatenie troch mesačných splátok vo výške 32,01 eur (splátky splatné do 15. 01., 15. 02. a 15. 06. 2012) a k čiastočnému uhradeniu splátok vo výške 6,31 eur (splatnej do 15. 03.), splátky vo výške 0,21 eur (splatnej do 15. 04.) a splátky vo výške 28,43 eur (splatnej do 15. 07. 2012). Zvyšná suma 61,08 eur bola použitá na splatenie vyúčtovaných a zaplatených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Nemožno akceptovať postup žalobcu, v zmysle ktorého si započítal z uhradenej sumy (192,06 eur) sumu 61,08 eur na náklady spojené s uplatnením pohľadávky. V prvom rade žalobca dostatočným spôsobom nešpecifikoval v žalobe, z akých konkrétnych položiek pozostáva uvedená suma a o aký konkrétny druh nákladu pri každej položke jednotlivito ide. V žalobe absentuje akákoľvek špecifikácia predmetnej sumy uvedením položiek, z ktorých pozostáva. Žalobca ďalej len všeobecne uviedol, že náklady si uplatňuje ako poštovné, administratívne, personálne náklady. Ide o náklady, ktoré žalobca vynaložil na to, aby žalovanú upozornil na omeškanie so splácaním úveru. V tejto časti si žalobca nesplnil povinnosť tvrdenia a nevymedzil uplatnený nárok tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným nárokom. Súd len pripomína žalobcovi, že pripojené listinné dôkazy slúžia na preukázanie tvrdení žalobcu, ktoré majú byť súčasťou žaloby. Je preto procesne neprípustné, aby povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností, ktorá zaťažuje účastníka, plnil súd tým, že bude vyčítavať podstatné skutočnosti z listinných dôkazov. Došlo by tým k porušeniu zásady rovnakého postavenia účastníkov v súdnom konaní. Žalobca potom neuniesol ani dôkazné bremeno a nepreukázal, že mu vznikli náklady spojené s uplatnením pohľadávky a rovnako nepreukázal ani ich prípadnú výšku. Nesplnenie povinnosti tvrdenia rozhodujúcich skutočností žalobcom bráni súdu posúdiť, či prípadné náklady spojené s uplatnením pohľadávky, boli vynaložené v súlade so zásadou účelnosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že žalovaná mala zaplatiť celkovú sumu 320,10 eur (10 splátok x 32,01 eur). Keďže zaplatila žalobcovi sumu 192,06 eur, dlžná suma činí 128,04 eur. Z uvedených dôvodov súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 128,04 eur.

Súd zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 23,40 % ročne zo sumy 179,18 eur od 16. 01. 2013 do zaplatenia, keďže vykonaným dokazovaním nemal preukázanú dôvodnosť v tejto časti žaloby. Podľa citovaného zákonného ustanovenia (§ 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka) sú úroky splatné najneskôr do doby splatnosti úveru, nie po splatnosti úveru. Zo zákonnej úpravy nevyplýva, že po vyhlásení celého úveru za splatný sa ďalej úročí istina úveru až do zaplatenia (do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Súd poukazuje na podstatu zmluvného úroku, ktorý je vyjadrením odplaty za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (veriteľ neposkytuje peňažné prostriedky po lehote splatnosti). Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 5. 2012, sp. zn. 1Co/30/2012). Domáhať sa zmluvných úrokov po zosplatení úveru a ďalej úročiť úver nezodpovedá charakteru a podstate zmluvného úroku. Po zosplatení úveru sa dlžník nenachádza v režime požičkovania istiny a rovnako ani neužíva istinu, preto žalobcovi, ako veriteľovi neprislúcha odplata za užívanie požičkej istiny zmluvný úrok, ale sankčný úrok z omeškania. Žalobcovi prislúchali zmluvné úroky do doby splatnosti úveru, t. j. do 15. 01. 2013.

Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu vzniklo žalobcovi zo zákona právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškanie je objektívnej povahy, vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania určuje vykonávací predpis, a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú

ECB. Bolo nesporné, že splatnosť dlhu nastala dňa 15. 1. 2013, preto sa žalovaná dostala do omeškania nasledujúci deň. Žalovaná je preto povinná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy 128,04 eur od 16. 01. 2013 do zaplatenia, keďže omeškanie s peňažným plnením stále trvá.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP. Úspech žalobcu a žalovanej bol v konaní približne rovnaký, preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 OSP súd povolil žalovanej na zaplatenie dlhu mesačné splátky vo výške 10,- eur, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd prihliadol na výšku peňažného plnenia, ako aj nepriaznivé sociálne pomery žalovanej. Povolením splátok nebude žalobca vo svojich majetkových pomeroch dotknutý. V prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky, žalovaná stráca výhodu splátok a vznikne jej povinnosť uhradiť dlh jednorázovo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.